

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 4P/32/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618203130
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mikuláš Géczi
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2019:6618203130.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudcom JUDr. Mikulášom Géczim v konaní o rozvod manželstva I. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G.P.C. XX, XXX XX U., štátnej občianky SR, zastúpenej A. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. L. XXXX/X, XXX XX U. a O. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX. S. D. L. XX, štátneho občana SR, zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom Advokátskej kancelárie J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec a o úprave pomerov manželov k ich maloletému dieťaťu S. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, na čas po rozvode, takto

rozhodol:

I. Súd manželstvo účastníkov konania I. S., rod. A., nar. XX.XX.XXXX a O. S., nar. XX.XX.XXXX uzavreté dňa 18.12.2015 pred Matričným úradom v U., zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu U. vo zväzku 22 ročník 2015 na strane 108 pod poradovým číslom 110 r o z v á d z a .

II. Súd maloleté dieťa S. S., nar. XX.XX.XXXX na čas po rozvode z v e r u j e do osobnej starostlivosti matky I. S., nar. XX.XX.XXXX, ktorá ho bude zároveň zastupovať a spravovať jeho majetok.

III. Otec O. S., nar. XX.XX.XXXX je p o v i n n ý prispievať na výživu maloletého dieťaťa S. S., nar. XX.XX.XXXX mesačným výživným vo výške 100,- eur; počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku; takto určené výživné je splatné k rukám matky I. S.L., nar. XX.XX.XXXX, vždy do 25. dňa každého mesiaca vopred.

IV. Súd u p r a v u j e styk otca O. S., nar. XX.XX.XXX6 s maloletým S. S., nar. XX.XX.XXXX tak, že otec je oprávnený sa stýkať s maloletým synom každý párný týždeň v sobotu a v nedeľu v čase od 09,30 hod. do 12,00 hod. na verejných priestranstvách mimo súčasného bydliska matky bez jej prítomnosti, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku.

V. Takto upravený styk sú povinní rodičia dodržiavať, matka je p o v i n n á dieťa na styk riadne pripraviť a otcovi umožniť styk s maloletým dieťaťom; otec je povinný dieťa v stanovenom čase prevziať a vrátiť ho matke v poriadku a včas.

VI. Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľka v návrhu žiadala, aby súd jej manželstvo s manželom rozviedol a ich maloleté dieťa bolo zverené do jej osobnej starostlivosti. Výšku výživného na maloleté dieťa žiadala určiť vo výške 100,- eur mesačne. Styk otca s maloletým dieťaťom nežiadala upraviť. V návrhu uviedla, že pred uzavretím ich manželstva sa poznali približne 3 roky a pred sobášom už žili v spoločnej domácnosti spolu s otcom manžela. Po narodení ich spoločného dieťaťa začali medzi nimi vznikať problémy, pričom sa pravidelne

hádali, k čomu sa pridružili finančné problémy. S manželom prerušila spolužitie. V súčasnosti býva v spoločnej domácnosti s maloletým synom a svojou matkou na adrese G. XX, XXX XX U..

2. Súd vo veci vytýčil niekoľko pojednávanií a to dňa 13.09.2018, dňa 09.11.2018 a dňa 07.03.2019.

3. Na pojednávanií dňa 13.09.2018 navrhovateľka trvala na podanom návrhu na rozvod manželstva ako aj na skutočnostiach uvedených v písomnom návrhu. O obnovu manželského spolužitia už nemala záujem, pre prípad rozvodu žiadala maloleté dieťa zveriť do jej osobnej starostlivosti. Zároveň uviedla, že umožní styk otca s maloletým dieťaťom. Splnomocnený zástupca navrhovateľky žiadal neupravovať styk otca s maloletým a to vzhľadom na nepriaznivý zdravotný stav maloletého dieťaťa, o čom predložil súdu aj príslušnú fotodokumentáciu. Rozhodnutie o výške výživného prenechal na rozhodnutie súdu.

4. Manžel na pojednávanií dňa 13.09.2018 taktiež nepripustil možnosť obnovenia spolužitia s navrhovateľkou. So zverením maloletého do osobnej starostlivosti matky na čas po rozvode súhlasil, styk s maloletým žiadal upraviť každý párný týždeň sobotu, nedeľu v rozsahu 3 hodín a to v čase od 13,00 hod. do 16,00 hod. za prítomnosti matky, v prípade, ak by matka umožňovala styk otca s maloletým, tak by na osobitnej úprave styku otec netrval. Výživné žiadal určiť vo výške 100,- eur mesačne, ktorú sumu považoval za primeranú tak príjmovým možnostiam otca ako aj oprávneným potrebám maloletého dieťaťa.

5. Kolízny opatrovník na pojednávanií dňa 13.09.2018 poukázal na výsledky vykonaného šetrenia pomerov v domácnosti obidvoch rodičov maloletého dieťaťa. V prípade rozvodu manželstva navrhol zveriť maloleté dieťa do osobnej starostlivosti matky. K úprave styku sa predbežne nevedel vyjadriť a to vzhľadom na zhoršený zdravotný stav maloletého dieťaťa.

6. Na ďalšom pojednávanií dňa 09.11.2018 navrhovateľka nesúhlasila s tým, aby sa styk otca s maloletým dieťaťom realizoval v mieste jej terajšieho bydliska G. XX, U., nakoľko sa jedná o byt jej matky a táto nesúhlasila s tým, aby otec maloleté dieťa navštevoval v jej byte. Rozhodnutie o úprave styku otca s maloletým dieťaťom prenechala na rozhodnutie súdu. Čo sa týka výšky výživného, uviedla, že otec maloletého doposiaľ prispieval na výživu maloletého sumou 100,- eur mesačne, pričom požadované výživné v sume 200,- eur mesačne považovala za nedostatočné a to vzhľadom na nepriaznivý zdravotný stav maloletého dieťaťa.

7. Kolízny opatrovník na pojednávanií dňa 09.11.2018 poukázal na správu z prešetrenia pomerov v domácnosti obidvoch účastníkov konania. Uviedol, že byt, v ktorom v súčasnosti býva navrhovateľka spolu so svojou matkou je bezbariérový, určený pre občanov so znevýhodneným zdravotným stavom. V prípade rozvodu manželstva navrhol maloleté dieťa zveriť do osobnej starostlivosti matky, pričom výšku výživného prenechal na rozhodnutie súdu a túto navrhol určiť s prihliadnutím na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa súvisiace s jeho zdravotným stavom, tak, aby zodpovedalo potrebám maloletého dieťaťa. Ohľadom úpravy styku navrhol, aby sa tento realizoval v prostredí, ktoré je dieťaťu známe, bezpečné, pričom apeloval na rodičov maloletého dieťaťa ohľadom kompromisného riešenia realizácie styku otca s maloletým dieťaťom.

8. Na pojednávanií dňa 07.03.2019 navrhovateľka ako aj jej splnomocnený zástupca trvali na podanom návrhu v celom rozsahu. Navrhovateľka nežiadala upraviť styk otca s maloletým dieťaťom na čas po rozvode. Výživné žiadala určiť aj spätne, pričom nevedela uviesť za aké obdobie spätne, uviedla, že otec maloletého v mesiaci február 2019 prispel na jeho výživu sumou 50,- eur. Navrhovateľka žiadala, aby sa otec maloletého s dieťaťom vôbec nestýkal a to vzhľadom na nepriaznivý zdravotný stav maloletého dieťaťa. Mala zato, že otec o dieťa nejaví skutočný záujem. Vyživovaciu povinnosť otca voči maloletému na čas po rozvode žiadala určiť vo výške 200,- eur mesačne, čo považovala za sumu primeranú a potrebnú na pokrytie nevyhnutných nákladov a výdavkov súvisiacich so starostlivosťou o maloleté dieťa.

9. Manžel na pojednávanií dňa 07.03.2019 trval na rozvode manželstva, styk s maloletým synom žiadal upraviť v minimálnom rozsahu a to každú párnú sobotu v rozsahu 3 hodín v dopoludňajších hodinách v čase od 09,00 hod. do 12,00 hod. bez prítomnosti matky, pričom by bol zachovaný denný režim dieťaťa, a to na verejne dostupných miestach. Otec maloletého dieťaťa doposiaľ prispieval na výživu maloletého sumou 100,- eur mesačne, v súčasnosti je bez zamestnania a výživné platí vo výške 50,- eur mesačne, jeho príjem je minimálny. V ďalšom uviedol, že rešpektoval zhoršený zdravotný stav

maloletého dieťaťa a nedožadoval sa styku s maloletým v čase akútneho zhoršenia jeho zdravotného stavu, čo však neznamenal, že by nejavil záujem o syna, snažil sa o telefonický kontakt s matkou dieťaťa.

10. Kolízny opatrovník na pojednávaní dňa 07.03.2019 uviedol, že pri prešetrení pomerov v domácnosti matky zistil, že v súčasnosti je zdravotný stav maloletého dobrý. V prípade rozvodu manželstva doporučil zveriť maloleté dieťa do osobnej starostlivosti matky, keďže táto má vytvorené vhodné podmienky pre jeho výchovu a vzhľadom na tú skutočnosť, že došlo k stabilizácii zdravotného stavu maloletého, je v jeho záujme, aby bol upravený styk otca s maloletým dieťaťom, keďže každé dieťa má právo na obidvoch rodičov.

11. Dokazovanie súd vo veci vykonal výsluchom navrhovateľky, manžela a kolízneho opatrovníka, oboznámením sa s obsahom spisového materiálu a prečítaním návrhu na rozvod manželstva zo dňa 10.07.2018, sobášneho listu, rodného listu maloletého dieťaťa, potvrdenia o spoločnom trvalom pobyte, potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, uznesenia tunajšieho súdu č.k. 4P/32/2018-22 zo dňa 11.07.2018, uznesenia tunajšieho súdu č.k. 4P/32/2018-25 zo dňa 11.07.2018, vyjadrenia manžela k návrhu zo dňa 09.08.2018, zmeny petitu návrhu zo dňa 13.08.2018, doplnenia vyjadrenia manžela zo dňa 16.08.2018, vyjadrenia navrhovateľky k vyjadreniu manžela zo dňa 30.08.2018, správy kolízneho opatrovníka zo dňa 11.09.2018, vyjadrenia navrhovateľky zo dňa 28.09.2018, potvrdenia o príjme navrhovateľky zo dňa 12.10.2018, lekárske správy zo dňa 29.10.2018, podania vyjadrenia, lekárske správy manžela zo dňa 07.11.2018, lekárske správy (predložené splnomocneným advokátom otca na pojednávaní dňa 09.11.2018, oznámenia otca zo dňa 25.01.2019, potvrdenia o príjme navrhovateľky zo dňa 05.02.2019, oznámenia otca zo dňa 08.02.2019, oznámenia splnomocneného zástupcu matky a lekárske správy zo dňa 04.03.2019.

12. Zo sobášneho listu súd zistil, že účastníci konania uzavreli manželstvo dňa 18.12.2015 na Matričnom úrade v U.. Zapísané bolo v knihe manželstiev Matričného úradu U. vo zväzku 22 ročník 2015 na strane 108 pod poradovým číslom 110. U obidvoch účastníkoch sa jednalo o prvé manželstvo. Z ich manželstva sa dňa XX.XX.XXXX narodil syn S. S..

13. V zmysle § 18 Zákona o rodine, manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

14. Podľa § 19 ods. 1, 2 Zákona o rodine, o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť. O veciach týkajúcich sa rodiny rozhodujú manželia spoločne. Ak sa nedohodnú o podstatných veciach, rozhodne na návrh jedného z nich súd.

15. Na základe § 23 ods. 1, 2, 3 zákona č. 36/2005 o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rodine“), súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí. Súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a § 19.

16. V ustanovení § 24 ods. 1 Zákona o rodine je upravené, že v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

17. Podľa § 24 ods. 3 Zákona o rodine rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná.

18. Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

19. Podľa § 24 ods. 5 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati domáhať na súde.

20. Na základe § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obidvaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

21. Podľa § 75 ods. 1 prvá veta Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

22. Podľa § 76 ods.1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

23. V zmysle § 77 ods. 1, 2 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa. Práva na jednotlivé opakujúce sa plnenia výživného a ostatné práva na peňažné plnenia vyplývajúce z tohto zákona sa premičujú.

24. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že obaja manželia súhlasili s rozvodom manželstva, mali zhodne zato, že obnovenie manželského spolužitia nie je možné. Otec maloletého dieťaťa súhlasil aj so zverením maloletého syna na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky. Nesúhlasil však s navrhnutou výškou výživného v sume 200,- eur mesačne, podľa jeho vyjadrenia je schopný prispievať na výživu dieťaťa maximálne sumou 100,- eur mesačne. Nesúhlasil ani s tým, že by sa neupravil styk otca s maloletým dieťaťom, žiadal ho určiť aspoň v minimálnom rozsahu.

25. Zo správy kolízneho opatrovníka zo dňa 11.09.2018 súd zistil, že navrhovateľka spolu s maloletým žije v spoločnej domácnosti svojej matky. Navrhovateľka bola poberateľkou rodičovského príspevku vo výške 214,70 eur mesačne a rodinných prídavkov vo výške 23,68 eur mesačne. Matka maloletého dieťaťa žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou a s maloletým synom v bezbariérovom trojizbovom byte, ktorý je v prenájme od bytového družstva SPOOL s.r.o. Lučenec. Bytové zariadenie, ako aj hygiena domácnosti boli v poriadku. Náklady spojené s užívaním bytu predstavujú 220,- eur mesačne nájom, 42,- eur mesačne za elektrickú energiu, 28,- eur mesačne za internet a TV. Matka maloletého vyčíslila mesačné výdavky súvisiace so starostlivosťou o maloleté dieťa v sume 305,- eur (hygiena, strava, ošatenie, obuv, lieky, krémy, detská výživa, plienky). Pediatrom maloletého je MUDr. Jana Stehlíková, pričom maloletý sa lieči v odbornej ambulancii dermatológa MUDr. Soni Prílepkovej v Banskej Bystrici. Navrhovateľka nie je vlastníčkou žiadneho hnutelného ani nehnuteľného majetku. V ďalšom navrhovateľka uviedla, že s otcom maloletého dieťaťa nežije v spoločnej domácnosti od mesiaca jún 2018, pričom dôvodom jej odchodu boli pretrvávajúce problémy v manželstve. Uviedla, že otec o

maloletého neprejavuje záujem, nezaujíma sa o jeho zdravotný stav. Na výživu maloletého prispel 2-krát sumou 300,- eur. Navrhovateľka trvala na podanom návrhu na rozvod manželstva ako aj na dôvodoch v ňom uvedených. Ako hlavný dôvod uviedla, že od narodenia maloletého syna sa správanie manžela zmenilo, začal byť agresívny, sama sa starala o celú domácnosť, nepomáhal jej s výchovou syna, z práce chodil domov neskoro v noci, pričom ju fyzicky napádal. Nakoľko sa agresívne správanie manžela stupňovalo, ako aj jeho časté odchody z domácnosti, navrhovateľka opustila spoločnú domácnosť. V prípade rozvodu manželstva navrhovateľka uviedla, že žiada maloletého syna zveriť do svojej osobnej starostlivosti, otca zaviazat' povinnosťou prispievať na jeho výživu sumou 100,- eur mesačne, styk otca s maloletým nežiadala upraviť. V čase šetrenia pomerov u otca, tento bol zamestnaný v spoločnosti BUILDING JOB LÍŠKA, s.r.o., kde vykonával stavebné práce a jeho mesačný príjem činil 340,- eur. Otec maloletého dieťaťa žije v spoločnej domácnosti so svojím otcom v rodinnom dome, otec manžela je poberateľom starobného dôchodku vo výške 460,- eur. Otec maloletého obýva poschodie rodinného domu, hygiena a čistota v domácnosti bola v čase sociálneho šetrenia na požadovanej úrovni. Vykurovanie rodinného domu je ústredné a plynové. Výdavky súvisiace s užívaním rodinného domu predstavujú 150,- až 160,- eur inkaso. Výlučným vlastníkom rodinného domu je otec maloletého dieťaťa, pričom nevlastní žiaden iný hnutelný ani nehnuteľný majetok. Otec maloletého dieťaťa uviedol, že od mesiaca jún 2018 nežije v spoločnej domácnosti s manželkou, táto sa odsťahovala k svojej matke, nakoľko ich spoločný syn trpí kožným ochorením. V ďalšom uviedol, že ho matka maloletého dieťaťa ignoruje, neželá si, aby maloletého syna navštevoval. Na výživu maloletého syna prispel v mesiacoch jún 2018, júl 2018, august 2018 sumou 100,- eur za každý mesiac zvlášť. S návrhom na rozvod manželstva súhlasil, uviedol, že v prípade rozvodu manželstva súhlasí so zverením maloletého syna do osobnej starostlivosti matky ako aj s výškou výživného 100,- eur mesačne. Zároveň žiadal upraviť styk s maloletým synom tak, že sa s ním bude stretávať každú druhú sobotu v čase od 10,00 hod. do 16,00 hod. a každú druhú nedeľu od 10,00 hod. do 16,00 hod. za prítomnosti matky. V závere správy kolízny opatrovník na základe uvedených skutočností v prípade rozvodu manželstva doporučil maloleté dieťa zveriť do osobnej starostlivosti matky, keďže táto má vhodné podmienky na výchovu maloletého dieťaťa ako aj vzhľadom na tú skutočnosť, že je to v záujme maloletého dieťaťa.

26. Dňa 12.10.2018 navrhovateľka predložila súdu potvrdenia o svojom príjme za obdobie posledných 12 kalendárnych mesiacov, z ktorých vyplýva, že matka je poberateľkou rodinných prídavkov v sume približne 23,- eur mesačne, rodičovského príspevku v sume cca 214,- eur mesačne.

27. Dňa 25.01.2019 splnomocnený advokát manžela predložil súdu oznámenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec zo dňa 17.12.2018 z ktorého vyplýva, že manžel O. S., nar. XX.XX.XXXX je zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie počnúc dňom 17.12.2018, ako aj dohodu o skončení pracovného pomeru zo dňa 14.12.2018.

28. Navrhovateľka dňa 05.02.2019 predložila súdu potvrdenie o svojom príjme z ktorého vyplýva, že za rok 2019 (január, február) je poberateľkou rodičovského príspevku vo výške 220,70 eur mesačne, za rok 2018 rodičovského príspevku vo výške 214,70 eur mesačne, rodinných prídavkov za rok 2018 vo výške 23,68 eur mesačne, za rok 2019 (január, február) rodinných prídavkov vo výške 24,34 eur mesačne.

29. Zo správy kolízneho opatrovníka zo dňa 06.03.2019 súd zistil, že tento vykonal šetrenie rodinných, bytových, sociálnych pomerov tak u navrhovateľky ako aj manžela. Zo správy vyplýva, že navrhovateľka je poberateľkou rodičovského príspevku vo výške 220,70 eur mesačne, prídavku na dieťa vo výške 24,34 eur mesačne. Žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou a maloletým synom. Maloletý je liečený v odbornej ambulancii dermatológa. Pediatrom maloletého je MUDr. Jana Stehlíková. Rodina žije v trojizbovom bezbariérovom byte, zariadenom účelovým nábytkom a elektrospotrebičmi bežnej potreby. Hygiena a čistota domácnosti bola na vysokej úrovni. Vykurovanie bytu je centrálné. Výdavky spojené s užívaním bytu predstavujú nájom vo výške 270,- eur mesačne, 48,- eur mesačne elektrina, 28,- eur mesačne internet a TV. Navrhovateľka nie je vlastníčkou žiadneho hnutelného ani nehnuteľného majetku. Navrhovateľka uviedla, že od mesiaca jún 2018 nežije s otcom maloletého dieťaťa v spoločnej domácnosti, pričom tento prispieval na jeho výživu sumou 100,- eur mesačne do mesiaca december 2018 a od mesiaca január 2019 prispieva výživným v sume 50,- eur mesačne. Navrhovateľka pri šetrení trvala na návrhu na rozvod manželstva v celom rozsahu ako aj na dôvodoch v ňom uvedených. Žiadala maloletého syna na čas po rozvode zveriť do svojej osobnej starostlivosti a otca maloletého zaviazat'

povinnosťou prispievať na jeho výživu sumou 100,- eur mesačne, styk otca s maloletým dieťaťom nežiadala upraviť. Šetrením pomerov v domácnosti otca bolo zistené, že tento je v súčasnosti bez zamestnania, evidovaný na príslušnom úrade ako uchádzač o zamestnanie, pričom nie je poberateľom žiadnych štátnych sociálnych dávok, je bez príjmu. Žije v spoločnej domácnosti so svojim otcom, ktorý je starobným dôchodcom, je poberateľom starobného dôchodku vo výške 460,- eur mesačne. Otec maloletého dieťaťa je vlastníkom rodinného domu, v ktorom obýva poschodie. Rodinný dom je zariadený účelovým nábytkom, elektrospotrebičmi bežnej potreby. Hygiena a čistota domácnosti bola v čase sociálneho šetrenia na požadovanej úrovni. Vykurovanie rodinného domu je kombinované, ústredné aj plynové. Výdavky spojené s užívaním bytu predstavujú inkaso 150,- až 160,- eur mesačne (čo zahŕňa plyn, vodu, elektrickú energiu, TV a rozhlas), palivové drevo na vykurovaciu sezónu v sume 1.000,- eur. Otec maloletého je vlastníkom osobného motorového vozidla značky Škoda Fabia, rok výroby 2009. V čase sociálneho šetrenia sa otec maloletého vyjadril, že matka mu naďalej bráni v styku s maloletým synom, pričom on ho nevidel od mesiaca jún 2018, snaží sa s navrhovateľkou kontaktovať telefonicky, prostredníctvom sms správ, avšak matka maloletého na tieto jeho výzvy nereaguje. Na výživu maloletého syna prispieval sumou 100,- eur mesačne a to za obdobie mesiacov jún 2018 až december 2018, od mesiaca január 2019 prispieva výživným v sume 50,- eur mesačne, keďže je od mesiaca január 2019 bez zamestnania a bez príjmu. Ďalej sa vyjadril, že s rozvodom manželstva súhlasí, ako aj s úpravou výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému synovi na čas po rozvode tak, že tento bude zverený do osobnej starostlivosti matky, nesúhlasil však s výškou výživného v sume 100,- eur mesačne, nakoľko je bez príjmu. Zároveň žiadal, aby bol upravený jeho styk s maloletým synom tak, že sa s ním bude stýkať každú druhú sobotu v čase od 10,00 hod. do 16,00 hod. za prítomnosti matky. V závere správy kolízny opatrovník doporučil v prípade rozvodu manželstva zveriť maloleté dieťa do osobnej starostlivosti matky, vzhľadom na tú skutočnosť, že matka má vytvorené vhodné podmienky na výchovu maloletého dieťaťa a je to v záujme maloletého, vzhľadom na stabilizáciu zdravotného stavu maloletého dieťaťa navrhol upraviť styk otca s maloletým dieťaťom.

30. Súd mal v konaní dostatočne preukázané, že manželstvo účastníkov konania už neplní a ani v budúcnosti nemôže plniť svoj spoločenský účel. Na základe vykonaného dokazovania súd manželstvo účastníkov rozviedol.

31. V súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami súd zveril maloleté dieťa S. S., D.. XX.XX.XXXX na čas po rozvode do osobnej starostlivosti navrhovateľky - matky.

32. Pri úprave vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu súd vychádzal z oprávnených a preukázaných potrieb maloletého dieťaťa ako aj z majetkových pomerov výživou povinného rodiča. Pri uplatnení princípu potenciality príjmov osoby povinnej platiť výživné oprávnenej osobe súd neprihliada len na skutočné (faktické) príjmy povinného, ktoré dosahuje v čase vyhlásenia rozsudku, ale vychádza z jeho potenciálnych príjmov, to znamená príjmov, ktoré povinný (potenciálne) mohol mať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zamerania, prax, jazykové znalosti, dopyt na trhu práce. Tento princíp sa uplatňuje aj vtedy, keď povinný svojim konaním berie na seba neprimerané majetkové riziká, zahŕňajúce aj takú činnosť, ktorá ohrozuje dosiahnutie príjmu, prípadne vedie až k strate jeho príjmu a tým aj k strate možnosti platiť výživné. Na zníženie (stratu) príjmu povinného súd prihliada len v prípade jednoznačného preukázania takého dôležitého dôvodu, ktorý vznikol objektívne bez zavinenia povinného. Obdobné negatívne dopady na možnosť platiť výživné, aké má konanie povinného, ktorým sa sám bez vážneho dôvodu (nie v dôsledku objektívnych príčin ním nezavinených), vzdal doterajšieho výhodnejšieho zamestnania (s vyšším príjmom) a zamenil ho za zamestnanie menej výhodné, kde dosahuje nižší príjem (§ 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine), má úmyselné protiprávne konanie povinného majúceho znaky trestnej činnosti, za ktoré bol vzatý do väzby a následne mu bol súdom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, pri výkone ktorého došlo k poklesu alebo až strate jeho príjmov. Aj v takom prípade je namieste uplatnenie princípu potenciality príjmov. Skutočnosť, že takýmto konaním sa povinný vzdal objektívnej možnosti platiť výživné, nemôže byť na úkor oprávneného. Opačný výklad ustanovenia § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine by viedol k absurdným dôsledkom, medzi iným k tomu, že povinný by sa svojim úmyselným násilným konaním voči oprávnenému s následnou väzbou a právoplatným uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody „zbavil“ (alebo mohol „zbaviť“) svojej vyživovacej povinnosti. Týmto zároveň súd poukazuje na tú skutočnosť, že otcovi maloletého dieťaťa nič nebráni v tom, aby si našiel iné vhodné zamestnanie a zvýšil si tak svoje príjmy, pričom nijakým spôsobom nepreukázal, že by mu v tom bránil napríklad jeho nepriaznivý zdravotný stav alebo iná objektívna okolnosť. Nakoľko bol otec v čase rozhodnutia súdu

nezamestnaný, evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec a jeho jediným príjmom bola dávka v nezamestnanosti, určil otcovi vyživovaciu povinnosť vo výške 100,- eur mesačne počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, ktoré podľa jeho vyjadrenia bude schopný uhrádzať aj do budúcnosti po strate nároku na dávku v nezamestnanosti.

33. Nakoľko otec trval na úprave styku s maloletým dieťaťom (predovšetkým z dôvodu, že sa rodičia nedokážu na úprave styku dohodnúť a podľa vyjadrenia otca, matka s ním odmieta komunikovať), súd upravil aj styk otca s maloletými synom tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

34. O trovách konania súd rozhodol na základe ust. § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

35. Podľa zákonného ustanovenia § 217 ods. 1 CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Lučenec, Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 62 ods. 1, 2 CMP je odvolanie možné odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav vecí. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Podľa § 63 CMP v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Podľa § 64 CMP zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.

Podľa § 65 CMP odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

Podľa § 66 CMP odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

Podľa § 67 CMP na vady konania pred súdom prvej inštancie prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Podľa § 367 ods. 3 CMP uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia je vykonateľné vyhlásením; ak sa nevyhlasuje, je vykonateľné, len čo bolo vyhotovené.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Upozornenie:

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvoде manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko a zároveň si ponechal v poradí uvedené ako druhé priezvisko svoje predošlé priezvisko, môže do troch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia o rozvoде manželstva matričnému úradu oznámiť, že upúšťa od používania spoločného priezviska.